



Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonius Dialogus. Activs Dialogus. Aegidius
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

Etiam in oratione seruandam esse mediocritatem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

Magnanimitate, Prudentia, deq; Fortuna ei contraria, tentemus hoc
in ocio, quod senectus nobis concessit, uisq; etiā hostilis, de ijs item uit
tibus precepta tradere, que in uerbis uersantur, quotidianoq; in
sermone, quiq; plerumq; indicare mores cuiusq; consuetuit, ac uel lau
dem afferre, uel reprehensionem. Etsi (ut Horatius inquit)

Oderunt bilarem tristes, tristemq; iocosi.

Neq; enim nos de laude sic nunc loquimur, atq; improbatione, ut qui
ex aliorum iudicijs uirtutes metiamur, ac uicia, uerum a ratione tan
tum, atq; a mediocritate, penes quam iudicium est, atq; examen uirtu
tum omnium.

Etiā in oratione seruandam esse mediocritatem,

Censenus igitur rerum nostrarum omnium, non in agendo solum, ue
rū et in loquendo, explicandijsq; in sententijs, ac cōsilijs, mētis deniq;
atq; animi conceptis, siue serijs, siue iocosis, mediocritatem esse iudicem,
quam qui sequantur, ij & in dicendo, & in agendo cum delectu ra
tionem retineant, ipsaq; cum ratione modum, ac mensuram, siue ser
mo ipse grauis sit, atq; austerus, siue iucundus, & comis aut in festiuita
tem deflectat, aut in severitatem. De quibus singullatim distincēq; or
dine quidem dicemus, ac pro natura uirtutis cuiusq; sua. Verum quo
niam uirtutum earum que in loquendo uersantur, oratio materia est
quasi quædam, eaq; ipsa nobis a natura tradita, id uidendum est, du
aut faceti uideri uolumus, aut graues, ne aduersus naturam ipsi propri
am contentionem moliamur aliquam, ne ue uelimus uniuersa illi acie
ire obuiam, quod est non modo difficile, ac laboris plenum, uerum
etiam reprehendi iure solet a sapientibus uiris. Cum (ut prouerbio
etiam monemur) nihil inuita sit agendum Minerua, hoc est natura re
pugnante. Nec nisi etiam sapientissime est a Cicerone praeceptum, ut
quibus ipsi apti rebus sumus, in ijs potissimum occupemur. Nam & si
concessum est aliquando propria relicta natura alienæ se accomoda
re, tamen aduersus uniuersam ut suscipiantur certamen, nullo id pacto
uidetur committendum, quando præstari id cum laude ac dignitate
uix omnino queat, idq; si ad breue fortasse tempus, natura tamen ipsa
ad id quod est proprium ac suum tandem recurrit. Quia e re argui
solet, atq; haud iniuria accusari uitæ inconstantia, ac morum levitas.

A natura inesse homini cupiditatem quietis, ac recreationis.

P rincipio quod hominū uita tū corporis, tum animi laborū plena est, ac
molestiarum, ita post labores cessatio queritur, in qua recreetur